

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XV, Seria II-a, Nr. 3024

4 PAGINI — 20 BANI

Duminică 1 februarie 1959

Lucrările celui de al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S.

Sedința din după amiaza zilei de 30 ianuarie

MOSCOVA 31 (Agerpres). — ASS transmite: În sedința din după-amiaza zilei de 30 ianuarie a Congresului al XXI-lea al P.C.U.S., care s-a deschis sub președinția lui N. G. IGNAȚOV, primul a avut cuvîntul M. A. LAVRENTIEV, vicepreședinte al Academiei de Științe a U.R.S.S., președintele filialei din Siberia a Academiei. El și-a consacrat cuvîntarea sarcinilor care revin științei pentru înlăturarea grandioșului plan de construire a comunismului în Uniunea Sovietică. Comitetul Central al partidului a felicitat nu o dată pe oamenii de știință și le-a mulțumit pentru rezultatele obținute a spus M. A. Lavrentiev. Știința noastră a cucerit un loc de frunte în problemele cele mai importante. Mai avem însă mari rezerve care trebuie folosite îndecăși în lumina noilor sarcini importante. Trebuie să realizăm o cit mare apropiere din punctul de vedere al conținutului și teritorial între știință, instituțiile de învățămînt superior, industrie și agricultură, a spus M. A. Lavrentiev. Este necesar o mai bună cooperare între institutele de cercetări, instituțiile de învățămînt superior și uzine. La organizarea unor noi centre științifice mari trebuie să se asigure crearea unui complex de institute pentru principalele domenii ale științei teoretice moderne: matematica, mecanica fizică, chimia, geologia.

M. A. Lavrentiev a consacrat o mare parte a cuvîntării sale filialei din Siberia a Academiei de Științe a U.R.S.S. și problemelor de care se vor ocupa oamenii de știință de la acest important centru științific din răsăritul țării. La acest centru au și sosit peste 300 de colaboratori științifici din Moscova, Leningrad și alte orașe. În curînd vor sosi încă 400 de tineri specialiști. Chiar în a-

cest an, constructorii vor da în folosință primele trei institute: de hidrodinamică, geologie și fizică. Construcția orașului științific se va termina în anul 1961.

Oamenii de știință din Siberia vor lucra în special la studierea subsolului, elaborarea unor noi metode de prospectare a minerurilor, în problema folosirii aburului cald subteran și a apelor termale subterane și la crearea de noi materiale sintetice.

M. A. Lavrentiev a propus să se modifice organizarea planificării cercetărilor științifice, precum și a sistemului de acordare a gradelor și titlurilor științifice.

El a arătat că este necesară sporirea exigenței față de toți oamenii de știință din țară, pentru ca fiecare dintre ei să tindă să obțină rezultate cit mai mari în cercetările sale. Știința sovietică trebuie să fie strîns legată de sarcinile practice și să răspundă de zi ce cerințelor economiei naționale.

A luat apoi cuvîntul L. I. BREJNEV, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S. Cel de-al XXI-lea Congres al partidului va intra în istorie ca un jalon luminos care marchează intrarea patriei noastre socialiste în perioada dezvoltării ei — perioada construcției desfășurate a comunismului — a spus el.

Vorbitorul a relevat că în raportul tov. N. S. Hrușciov sint oglindite perspectivele grandioase ale dezvoltării țării și sint elaborate totodată probleme extrem de importante ale științei marxiste-leniniste. L. I. Brejnev a subliniat că succesul reputeat după cel de-al XX-lea Congres al partidului au apropiat țara de comunism. Baza acestor succese o constituie faptul că în activitatea lor Comitetul Central și întregul partid sînt călăuzite neabătut de

marxism-leninism, pe care îl aplică în mod creator.

Vorbitorul a relevat, ca un exemplu de soluționare creatoare a problemelor importante, reorganizarea conducerii industriei și construcțiilor și reorganizarea stațiilor de mașini și tractoare. Ca urmare a acestor măsuri au fost valorificate rezerve colosale ale economiei naționale. Industria socialistă a început să lucreze mai bine, iar agricultura a făcut un salt gigantic în dezvoltarea ei.

L. I. Brejnev a vorbit apoi despre zdrobirea grupului fracționist Malenkov, Kaganovici, Molotov, Bulganin și Șepilov. Viața însăși, a subliniat el, i-a pus în situația de falși politici și i-a aruncat peste bord.

Vorbitorul a consacrat o mare parte a cuvîntării sale problemelor dezvoltării industriei grele. Pentru dezvoltarea acestei extrem de importante ramuri a industriei se investesc în cadrul planului septenal 700 de miliarde de ruble. În siderurgie se protejează lărgirea și reconstrucția unor întreprinderi în funcțiune. Totodată se vor construi noi uzine ca cele din Karaganda, Siberia de vest și Tajset.

L. I. Brejnev a subliniat că este inadmisibil să se întîrzie termenele lucrărilor de construcție. Uzinele metalurgice de la Cerepoveț și Orsk — Halilovo sint în construcție de peste 10 ani și totuși acolo nu s-a organizat încă producția de laminat.

Această practică nu mai poate fi tolerată pe viitor și este necesar ca ritmul lucrărilor de construcție să fie accelerat. Pentru a arăta că această sarcină este cit se poate realistă, L. I. Brejnev a dat următorul exemplu: Anul trecut au fost construite în țară șapte furnale mari. Toate au fost date în funcțiune înainte de termen, iar construirea lor nu a durat mai mult de un an. Industrializarea lucrărilor de construcție, transformarea șantierei de construcție în șantiere de montaj, va avea un rol important în accelerarea construirii de noi capacități în industria grea.

În continuare, L. I. Brejnev a subliniat că metalul trebuie economisit în toate ramurile economiei. Pentru aceasta există posibilități uriașe. S-a calculat de exemplu că pentru construirea unor rezervoare de țel și produse

Utemista Mariana Hercus, de la fabrica „Pavel Teacenco” din București își depășește zilnic norma cu 10—12 la sută. Foto: S. NICULESCU

În Editura Politică a apărut:

N. S. HRUȘCIOV

Cu privire la cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959-1965

Raport prezentat la Congresul al XXI-lea extraordinar al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Lucrarea a fost tipărită într-un tiraj de masă

APARATE DE RADIO „CONCERT”

Muncitorii fabricii „Radio Popular” din Capitala au început să fabrice aparatul de radio tip „Concert”. Noul aparat, executat cu piese realizate în cea mai mare parte în țara noastră, are 3 plus 2 lămpi, trei lungimi de undă, ochi magic, control de ton.

Linia estetică a ultimelor aparate de radio românești „Opereta”, „Balada”, precum și buna lor funcționare dovedesc grija pe care muncitorii, inginerii și tehnicienii de la această întreprindere o au pentru îmbunătățirea continuă a calității aparatelor de radio.

În anul acesta colectivul de muncitori al acestei unități industriale va fabrica cu 30.000 mai multe aparate decît în anul trecut.

(Agerpres)

Socialismul și pacea sînt de nedespărțit

O plină publică mondială urmărește cu viu interes și admirație lucrările de importanță excepțională ale Congresului al XXI-lea al P.C.U.S., care se desfășoară în aceste zile. Grandiosul program de construcție pe care-l reprezintă planul septenal, expus în raportul tovarășului N. S. Hrușciov, a trezit admirația a milioane și milioane de oameni din toate colțurile lumii. Acest plan grandios de construcție are o însemnătate deosebit de mare nu numai pentru că el arată înaintarea desfășurată a Uniunii Sovietice spre comunism, dar și pentru faptul că el deschide noi perspective largi și luminoase cauzei păcii în întreaga lume. Oamenii iubitori de pace de pretutindeni înțeleg că înlăturarea planului septenal va juca un rol uriaș în rezolvarea problemei fundamentale a zilelor noastre — menținerea păcii în lumea întreagă.

Grandiosul plan de dezvoltare a economiei naționale a Uniunii Sovietice pe 1959—1965 este pătruns de la primul pînă la ultimul rînd de spiritul dragostei de pace. Oricine își dă seama că un stat care își pune în față asemenea perspective mărețe, constructive, care înlătură o construcție uriașă de noi fabrici, uzine, centrale electrice, mine, care și propune să câștădească în 7 ani, 15 milioane de apartamente și depune eforturi pentru a obține cel mai înalt nivel de trai din lume, nu poate promova decît o politică de pace fiind interesat vital în menținerea păcii.

În același timp, oamenii iubitori de pace din întreaga lume au și un alt temei să se bucure de puterica dezvoltare pe care o va lua statul so-

vietic în viitorii 7 ani. Îndeplinirea planului septenal care va duce la o uriașă dezvoltare a forței U.R.S.S., va dezvolta economicește și va mări forța țării socialiste, a legăturii socialiste în ansamblu, va asigura în raportul de forțe pe arena internațională o superioritate hotărîtoare de partea păcii, și astfel vor apare noi condiții și mai favorabile pentru preîntîmpinarea unui război mondial, pentru menținerea păcii. Cercurile războinice ale capitalismului vor fi obligate de popoare să renunțe la planurile unui nou război mondial. Pe acest temei, în raportul tovarășului N. S. Hrușciov se trage concluzia că, încă înainte de victoria deplină a socialismului în lume, în condițiile menținerii capitalismului într-o parte a lumii, va apare posibilitatea reală de a exclude războiul mondial din viața societății.

Față de aceste grandioase perspective deschise de planul septenal, apare și mai evident caracterul absurd al politicii puterilor occidentale, care de ani de zile promovează așa numita „politică de pozitivi de forță”. Această politică nu are nici o bază în prezent, și în întreaga lume se recunoaște tot mai larg faptul că politica externă a puterilor occidentale este, sub formă agresivă, a pactului N.A.T.O., a dat faliment, deși ele se mai crampo-nază de aceasta. În trecut Uniunea Sovietică a știut să dea riposta convenită agresorului hitlerist și să-l zdrobească, într-o epocă cînd singurul stat socialist avea o pondere de numai 10 la sută în producția industrială mondială.

(Continuare în pag. 4-a)

Notății despre cel de-al XXI-lea Congres al P. C. U. S.

S-au strîns răzbitătorii prin furtuni
Să toarne iarăși visurile-n fapt,
Și timpul-i încoace, și l' supun
Smulgîndu-i, mai devreme, înc o treaptă.

SARCINILE RAPORTULUI ÎN DOMENIUL ECONOMIC

Oțel, dejuns, pentru ca orice visări să nădărnicească,
Și pentru toate planetele ce-or să se nască;
Beton, pentru viaductele zvelte-aruncate
Curcubeu, peste ape-nspumate;
Știelă, pentru vaza subțire și ușoară
Cu mlădiere de sold de fieroasă,
Ori pentru pereții vitroarelor case,
Cu vîrdușul — tapet de mătase —
Centrale, în care stomul va arde
Aprinzînd pretutindeni lăuceferi, miliare;
Bumbac, și mătase, și pinze de în rîcoaroase,
Roșii — petale, pentru trupuri de femei,
măldioase;
Lauri, pe care n-o să mai cu ce să le-asemeni.

Și totul, și tot — pentru oameni!

ÎN DOMENIUL ȘTIINȚEI

Laconic, străbate un mesaj către aștre:
„Pregătiți vă să primiți în curînd

Prin împlinirea hotărîrilor noastre
Solia omenească gînd.”

PROBLEMELE PĂCII

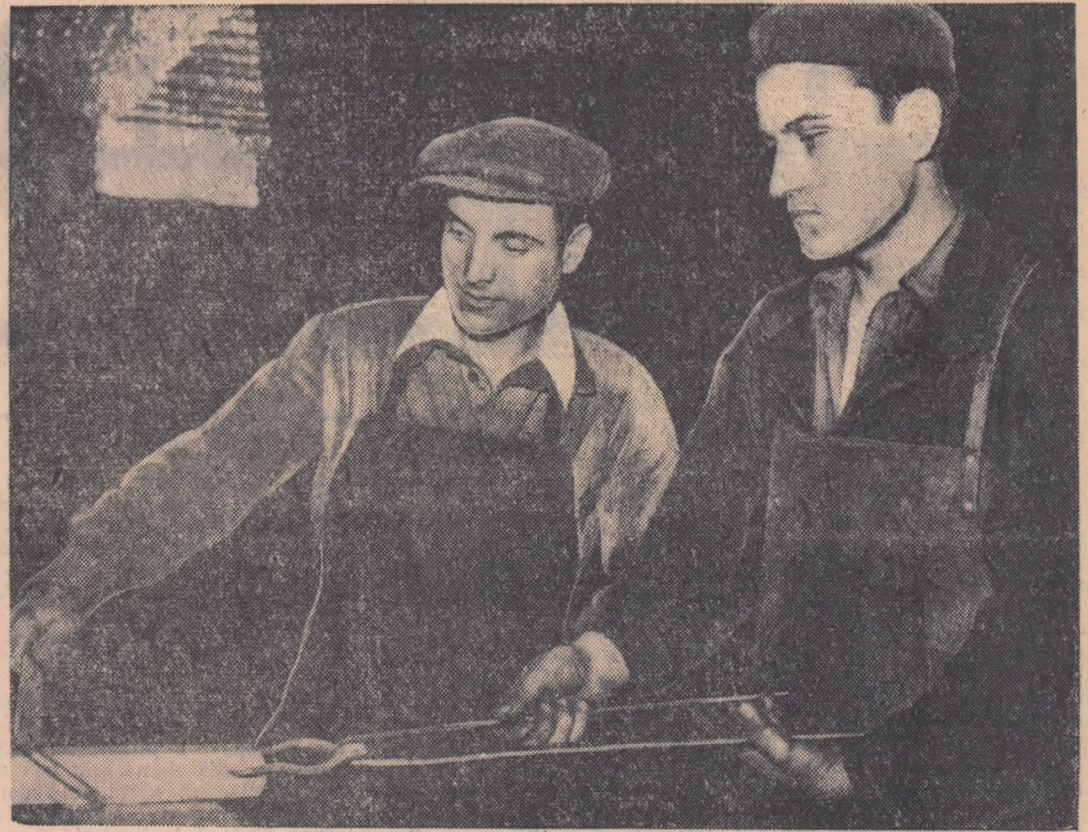
Hulub de zăpadă,
Coborîră
Pe palma acesteia deschisă
Ca o frunză de vis și rîcoare,
Lasă-te lin peste ea,
Cu încredere,
Să-ți topești ostensala aripei
Cel ce-a deschis o, veghează!

PERSPECTIVĂ

Doar șapte pași.
Șapte pași,
Și cu fieve treaptă,
Idea se schimbă în faptă.
Iar deguele pot pipăi fericite
Visările noastre-implinite.

ȘI PENTRU NOI...

Soarele nu răsare pentru o singură-ogradă.
Cînd își leagăna coama pe zare,
Lasă lumina egală să i cadă —
Peste toți insectajii de soare.

Atelierele „Grivița Roșie” din Capitală: aici la secția I locomotive lucrează și brigada condusă de Gheorghe Șolcan. Pe luna ianuarie membrii brigăzii au realizat o economie de 1237 kg material feros. În fotografie: Gheorghe Șolcan și Ion Toma forjează din materialul economisit pene pentru strung.

„Cît mai multe economii pentru înflorirea patriei noastre socialiste”

4.121 lei economisiți în trei ore

La puțin timp după venirea sa în sectorul 221 al uzinelor metalurgice „Vasile Tudose” din Colibași regiunea Pitești, i-am văzut pe utemistul Plăpucanu Emil, care este și secretarul U.T.M. al secției noastre, frîntîndu-se pe lîngă grămada de scule declassate din magazie.

— Trebuie neapărat să întreprindem cit mai curînd o acțiune în vederea recuperării acestor materiale din oțel de calitate superioară care zac nefolosite...

A doua zi, imediat după încetarea programului de lucru, a început acțiunea de recuperare a sculelor. În primele trei ore tinerii au recondiționat 539 suporti pentru cuțite de strung în greutate totală de cea. 500 kilograme de oțel în valoare de 4.121 lei — bani economisiți de tineri. Utemistii Plăpucanu Emil, Văcaru Petre, Bălan Constantin și alții au dat dovadă de multă operativitate în această frumoasă acțiune.

IONEL I. GAIE
controlor tehnic

Importante economii prin recondiționarea sculelor

În șchea Cimpina funcționează un atelier de reparație a pompelor de extracție. Acest atelier asigură reparația tuturor pompelor de extracție și contribuie în bună măsură la acțiunea de realizare a planului de extracție a țelului.

În scurt timp, după ce au luat cunoștință de chemarea lansată de tinerii de la întreprinderea „Progresul”-Brăila, de a realiza economii echivalente cu prețul de cost al unor produse finite, utemistii din brigada lui Olteanu Gheorghe, s-au gîndit că mai sînt unele piese care recondiționate, pot căpăta viață. Numai în trei luni ei au reușit să recondiționeze numeroase piese din complexul unei pompe de extracție ca: linere cu bilă, cămăși de oțel și fontă, pentru pistonne, care erau sortite să în drumul reședii. În cursul ultimului trimestru al anului 1958, valoarea economiilor se cifrează la importanta sumă de 51.328 lei. Pentru a ne face o idee mai clară a însemnătății acestei ac-

Au primit drapelul de brigadă fruntașă a tineretului pe oraș

În după amiaza aceea geroasă, cînd toată lumea se îndrepta grăbită spre casă, pe străzile Orașului Stalin un grup de tineri mergea agale rîzînd și glumînd. Erau membrii brigăzii de producție a tineretului condusă de utemistul Teodor Valteanu din sectorul bloc motor al uzinei de tractoare. Se întorceau de la constatarea tinerilor fruntași în muncă care se țineau la comitetul orașnesc U.T.M. și unde li se înmîna-se... Drapelul de brigadă fruntașă pe oraș, precum și diferite premii în obiecte.

Să spicăm cîteva din realizările brigăzii:

Producind piese numai de calitate superioară și reducînd rebuturile cu mult sub procentajul admis, brigada a realizat economii de peste 92.000 lei.

Prin folosirea rațională a uneltelor și prin buna lor îngrijire, brigada a adus economii în valoarea de 21.000 lei.

În decurs de peste un an, membrii brigăzii nu au avut nici o absență nemotivată.

Și acestea sînt numai cîteva din realizările celor zece tineri, care în după amiaza aceea geroasă de ianuarie, pășeau veseli și mîndri pe străzile Orașului Stalin, hotărîți să păstreze cu cinste steagul de brigadă de producție a tineretului fruntaș pe oraș.

ȘTEFAN CICEL
strungar

OTELEA TRAIAN
strungar

Din sîrmă veche — electro-motoare noi

Multă vreme membrii brigăzii de tineret de la secția bobinaj, atelierul 458, al uzinelor de autocamioane „Steagul Roșu”, prioreu cu supărare la sîrmă veche provenită de la motoarele defecte și care nu se mai putea folosi.

Dună calculele făcute de bobinatori, prin recondiționarea acestor sîrme se puteau aduce economii importante. Dar pentru aceasta le era necesară o mașină specială de reizolat. Și cu toate că nu mai confecționaseră nicodată o astfel de mașină — bobinatorii au găsit rezolvarea problemei: au adaptat o mașină obișnuită de bobinaj și pentru operația de reizolare.

De atunci nici un metru de sîrmă veche nu se mai irosește. Și faptul lor tradus în cifre, înseamnă 100.000 lei economii anuale.

„Pentru o producție sporită de oțel, fontă și laminat!”

Siderurgistii de la „Oțelul Roșu” se alătură inițiativei hunedorenilor

• Vom produce în 1959, peste plan prin creșterea indicilor de utilizare a agregatelor:

10.000 tone oțel
8.000 tone laminat

• Vom realiza economii de 2.000.000 lei, față de prețului de cost planificat.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinelor „Oțelul Roșu” au aflat cu deosebită satisfacție de chemarea siderurgistilor hunedoreni adresată colectivului Combinatului metalurgic Reșița, de a spori în acest an producția de metal. Dezbătînd temeinic în consiliu de producție posibilitățile de a spori producția de oțel și laminat, siderurgistii de la „Oțelul Roșu” au hotărît să și însușească și ei această inițiativă patriotică.

Pe baza propunerilor făcute în timpul dezbaterii cifrelor de plan pe anul în curs la care s-au adăugat zilele acestea noi propuneri făcute cu prilejul discutării chemării la întrecere adresate de siderurgistii hunedoreni colectivului Combinatului metalurgic din Reșița, colectivul uzinei „Oțelul Roșu” și-a luat angajamentul să producă în acest an, peste sarcina de plan 10.000 tone oțel, 9.000 tone de laminat și 330 tone cilindri. Totodată muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinei s-au angajat să realizeze 2.000.000 lei economii, față de prețului de cost planificat.

Alăturîndu-se inițiativei hunedorenilor, siderurgistii de la „Oțelul Roșu” și-au exprimat hotărîrea de a munci în acest an din ce în ce mai bine, de a spori indicii de utilizare a agregatelor, asigurînd astfel creșterea producției de metal — sarcină de deosebită însemnătate trasată de planarea C.C. al P.M.R. din 26 23 noiembrie 1958.

(Agerpres)

Noi instalații intrate în funcțiune la fabrica de îngrășăminte chimice „Petru Poni”

La fabrica de îngrășăminte chimice „Petru Poni” din Valea Călugărească a intrat în funcțiune cu întreaga capacitate instalația de superfosfat granulat, îngrășămint chimic cu mare eficacitate.

Tot aici a intrat de curînd în funcțiune instalația de fluorosulfat de sodiu, substanță larg întrebuințată în industria chimică și ceramică. Acest produs se obține din gazele ce rezultă de la fabricarea superfosfatului, gaze care înainte nu erau utilizate.

(Agerpres)

Emisiunile de televiziune sînt recepționate în regiunea Bacău

Începînd de la 25 ianuarie, în regiunea Bacău a intrat în exploatare un nou emițător de televiziune care retransmite programele Studioului de Televiziune București. Acest emițător a fost instalat și pus în funcțiune de tehnicienii de specialitate din Departamentul poștelor și telecomunicațiilor din Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Emisiunile sînt recepționate pe canalul I în regiunea Bacău și împrejurimi.

(Agerpres)

Continutul incontinut

In inima Capitalei se află un palat construit în prima jumătate a secolului trecut, palatul Suțu. Aici și-a redeschis porțile Muzeul de istorie a orașului București, instituție deosebită valoare educativă patriotică. Sălile muzeului permit o retrospectivă interesantă, chiar pasionantă. Este vorba mai mult decât de interesul cu care bucurăse anulul 1959 privește trecutul orașului său drag. Multimea mărturiilor adunate după ani de trudă satisfac nu numai curiozitățile firești, ci și primul rând își însușă o puternică mândrie patriotică.

Oare de cînd avem mărturiile despre viața pe locurile pe care astăzi se află Bucureștiul? În vitrine de sticlă stau orînduite cu grijă unelte și așchii, cranii de bour, vase... Săpăturile arheologice le-au scos la iveală din adîncurile pămîntului care le-a păstrat peste secole. Primele mărturii sigure ale manifestărilor umane găsite pe teritoriul actual al Capitalei aparțin epocii paleolitice — citim pe o inscripție. O hartă ce acoperă un perete indică locurile din București unde au fost efectuate rodnice săpături arheologice. Multe din ele au scos la iveală urme aparținînd paleoliticului.

Semne ale vieții neolitice, purtînd amprenta milenului al IV-lea înainte erei noastre, au fost găsite în Dudașeni-Ciolepa, Fundeni-Doamnei și în Comuna Rosu-Militari. La Dămăroaia, Pitești, Radu-Vodă s-au scos la iveală obiecte ce aparțineau așezărilor geto-dacice. Privescți cu o emoție greu de stăpînit un fragment dintr-o cupă dacică ornamentată. Printre alte motive ornamentale poate fi văzut un om avînd deasupra capului discul soarelui, iar în stînga lui un pește. Secolele I—III al erei noastre ne-au lăsat monete romane, statuete, arme, obiecte de uz casnic.

În secolele următoare descoperirile arheologice pe teritoriul bucurăstean constată în repetate rânduri așezări umane. Săpăturile de la Fundeni-Doamnei din 1958 au scos la iveală un captor de lut pentru ars vase, păstrat din secolul IV. Numeroase dovezile se referă la colucuirea cu grupurile slave, mai ales după secolul X e.n.

Sălile muzeului ne reamintesc pagini mai mult sau mai puțin cunoscute din istoria patriei. Un panou glăsuiește despre faptul că cea mai veche capitală a Țării Românești a fost Argeșul. În 1330 Argeșul, fiind pus în lupte ce au avut loc, Basarab și-a mutat scaunul domnesc la Cimpulung pentru ca Vlaicu Vodă, spre sfîrșitul secolului, să readucă reședința la Argeș. Un secol mai târziu găsim Țirgoviște ca oraș de scaun. Vlad Tepeș, dornic să opună rezistență turcilor care se aflau la Giurgiu și Turnu, înalță pe malul Dimboviței cetatea cu numele de București. Pe vremea aceea cetatea era denumită unori București, aliori cetatea Dimboviței. În muzeu, se amintește faptul că despre o cetate a Dimboviței

palatul domnesc din oraș de domeniul feudal de la Mogoșoaia.

Primele ateliere manufacturiere apar în secolul al XVIII-lea. E interesant că odată cu acestea se înregistrează și — cum le numesc contemporanii — „conflicte de muncă”. De altfel, cronicile secolului arată că „prin țară și în București gema norodul de aceste biruri grele”.

Dorința de dreptate a poporului și-a găsit expresie în mișcarea lui Tudor Vladimirescu. În muzeu se află ciorna originală a unei proclamații scrisă de Tudor Vladimirescu în ianuarie 1821. „Pînă cînd să le fim robi?” — scria Tudor, referindu-se la asupritorii norodului. Sint prețioase, de asemenea, mărturiile despre participarea masei la revoluția din 1848. Un document se referă la „puștile și pistoalele luate de norod la 19 iulie cînd a năpustit în prăvălia de lingă biserică Crețulescu”. Un colț al expoziției este dedicat Unirii. Se găsesc aici obiecte ale lui Vodă Cuza și numeroase documente ale vremii.

Bucureștii se dezvoltă mereu. Orașul era însă o imagine a unei orînduiri sociale nedrepte. Apăreau străzi elegante, cu clădiri confortabile, în vreme ce mahalalele zăceau într-o înfiorătoare mizerie. Orașul oferea contraste zăduitoare, contraste pe care le descriam prin intermediul documentelor ce sălășuiesc în muzeu. Cresc rîndurile clasei muncitoare și odată cu acestea muncitorimea se organizează.

Iată o tăietură dintr-un ziar din secolul trecut. Citeva rînduri despre o grevă a croitorilor: „Cauza este pretențiunea de a se mai ridica prețul muncii și a se reduce orele de lucru”. Anii de mai târziu sînt martorii unor puternice lupte muncitorești. Grevele se țîn lanț — muncitorii nu mai pot suporta mizeria. Se naște partidul clasei muncitoare. Burghizele răspunde cu gloanțe. Documentele din muzeu sînt adevărate acte de acuzare la adresa exploatarelor. Un dosar de o simplitate răscăltătoare. Dosarul ce certifică moartea lui Vasile Roaia. O hirtie colorată în franceză: este o acțiune emisă la Bruxelles de către societatea ce deținea tramvaiul bucurestean. Un contract în limba engleză: concesionarea telefoanelor unei societăți americane.

Oamenii muncii au pus capăt însă vremii aceea. Sub conducerea partidului comunistilor, ei au înfruntat insurecția armată de la 23 August și au furt pusea populară. Retraiești alături de fotografi amintirea acelor zile glorioase pe care nu le vom uita niciodată. Acum Bucureștiul cunoaște cea mai minunată perioadă a existenței sale. Bucureștiul socialist este capitala unei țări în plină înflorire, un oraș modern a cărui faimă s-a dus pe toate continentele. La cea de a 500-a aniversare a lui, Bucureștiul este mai finiar decât orînd. Iar despre aceasta muzeul ne oferă variate și interesante imagini, frînturi din prezentul scumpei noastre capitale.

EUGENIU OBREA

Copii de vînzare

Ușa se deschise încet, iar în cadrul ei apăru o doamnă din „finalta societate” americană. Drept răspuns la salut, negustorul din spatele teștelei i se adresa cu o voce micășoară: — Cîți copii doriți? — Deocamdată numai unul. — Cum să fie, mai vrei sau me-lanciole? — Mai întîi să-l văd... — Nu vă separați, știți, să nu ne deranjăm degeaba... Sintem casă de încredere. Prețul, după cum este și copilul, variază între 2000 și 3000 de dolari.

De necerut, dar cu toate acestea devărat. În S.U.A., în care se vinde și se cumpără tot ce-ți poate trece prin minte, de ce nu s-ar vinde și copiii, mai ales că acest business aduce mulți bani. Nu este doar un lucru nou pentru nimeni ci în societatea capitalistă totul este marfă. Conștiința, cinstea, iubirea și copiii se vind și se cumpără dăcă nu la piață, pe sub mîna la bursa neagră.

puerilor unei societăți, deci faptul că la mica publicitate a unui ziar din New York s-a putut citi de curînd laconic următorul: „Căutăm cumpărător pentru un copil de patru ani”. Anunțul n-a trebuit să apară și a doua zi slătuire de reclamele de gumă de mestecat, lame de ras și bijuterii, deoarece cu 350 de dolari copilul a fost vîndut chiar în ziua respectivă. Ce poate împinge o mamă, o familie pînă la această monstruoasă? Mizeria. Este știut faptul că milioane de familii americane se chab în ghiarele mizeriei, că gomașul îngrozitor, impozitele și prețurile în permanență creștere, împing unele din aceste familii pînă la acest act îngrozitor — vînzarea propriului copil. Ca hienle, traficanții adulmecă prada și, pentru cîteva sute de dolari „achiziționează” sîrmanii copii.

În același timp, „înalta societate” americană după preferințe și pentru dolari poate să-și cumpere cu aceeași ușurință un ciine de rasă, un papagal vorbitor, sau un copil! Chestie de gust. Cu toate că acest business criminal a luat o mare amploare, autoritățile americane închid ochii. După cum relata de curînd agenția „Franco Presse”, „New Yorkul a devenit centrul rețelei specializate în comerțul cu copii. Acest fapt a fost dezvăluit de ancheta statului New York. Fără a respecta formalitățile de rigoare, oricine poate cumpăra un copil la bursa neagră contra unei sume care variază între 2000 și 3000 de dolari”. Bursa neagră a copiilor din New

York a devenit dansatoare de cabaret sau prostituate în diferite capitale ale lumii capitaliste.

Comerțul cu copii, revoltor prin monstruoșitatea lui, caracterizează pe deplin gradul de descompunere a societății americane contemporane, putreziciunea capitalismului.

C. STAN

Cîtă durere pe mama care-și ascunde fața de obiectivul fotografic care a prins această imagine revoltătoare. Ea a așizat la poartă, alături de copii, anulul cu următoarea inscripție: „Patru copii de vînzare”.

CAIRO - Podgoraba Nilului

Srin amurgul mediteranean — spre Africa

Jos se așterneau întinderile nesfîrșite ale Mediteranei. Apa părea o imensă spîneară de crocodil, cu solzii lucind orbitor în bătaia razelor soarelui. Pielă opacă care îngusta orizontul se destrăma pe măsură ce soarele cobora spre asfințit.

Pe Mediterană se pregătea amurgul. În avion pasagerii așteptau cu emoție unul din cele mai mărețe spectacole ale naturii. Soarele începuse să-și resoarbă razele orbitoare, să le recheme și să le închidă în sine. Și pe măsură ce văzduhul pălea, astrul zilei se așeză pe dinăuntru. Deasupra apelor, mării, la orizont, ațirna acum o monetă veche egipteană de aur.

Apoi păru că plutește un rege antic însuși, un faraon aflat în culmea măreției și puterii. Un magnific monarh al Mediteranei, care atunci cînd totuși ținea în privirea cu admirație mută, luă deodată o hotărîre neașteptată, sălbată. Imbrățișînd încă odată întinderea apelor, cobori cu întregul său alai înecat, solemn, în mormintul deschis la orizont, la marginea lumii. Il urmăreau cu respirația tăiată, ochii se dilatău dornici să prindă fiecare clipă. Marele rege al asirilor intra în mormînt. Cînd nu i s-a mai văzut decât virful coifului aurit, de sub ape, din strălucitul mormînt marin, izbucni naraletă înm de aur. De o mie de ori mai puternic, mai mare, izbucniră de sub ape, pe întregul semicerc al orizontului, flăcările de aur. Totul, topt sub ape într-un misterios proces, reînăscă în această inundăție de pulbere de aur care se înalță la capătul apelor, la orizont.

Și acest miraculos spectacol dură aproape o oră. Aproape o oră a purtat Mediterana superba coroană de aur portocaliu-violet. Apele s-au înnegrit, devenind ca smoala, solzii de crocodil s-au estompat și au dispărut în noaptea, dar la orizont, pe cer, a rămas nemiscată bășara de aur egiptean.

Apoi la fereastra avionului apăru colțul fin al unui condur de argint, porcă scăpat în fugă de o palidă prințesă cartagineză, care a alergat pe bolta întunecoasă vrăjită de ispită portocalie de la orizont.

„Dar itată în sfîrșit fărîmul african tînit de luminile de neon ale Alexandriei. În golf, steluțele vapoarelor sînt pulverizate pe un cer săfrînt.

Continental african mi se păru o imensă piele de leopard așternută la marginea Mediteranei.

Ascultînd pulsul lumii arabe

De mai multe zile călătoream pe pămîntul străvechi al Egiptului. Prin finiturile care au fost unul din lanțurile civilizației omenești. Pe valea legendară a Nilului. Prin necuprinsele ape gabene ale Canalului de Suez. Pe plajile liniștite ale Mediteranei, care numai cu 2 ani în urmă au fost răscolite de una dintre cele mai rușinoase invazii ale barbarilor secolului XX.

Peste tot, Orientul mi se desvăluia spontan, fără rezerve, în tot pitorescul său, în toată contradicția sa diversă, în tot ceea ce are el mai dulce și mai amar, mai romantic și mai grotesc. În complexele interjere ale ceea ce poartă semnele trecutului și a ceea ce aparține viitorului. În vulcanica participare a poporului arab — răscolită de furtuna luptei pentru independența națională — la viața politică a lumii. În cumplita ură națională antiimperialistă, de care cu greu se putea golii vreedată inimile arabilor. În arzătoarele aspiroții care au întinerit milenarul popor al Egiptului.

La Cairo — capitala Republicii Arabe Unite — am auzit bătînd în gres, pulsul lumii arabe. De cite ori mina crispată pe cușii a colonialiștilor se întinde peste Mediterană, spre un piept arab, la Cairo se aude primul strigăt de revoltă și de minie. Prima ripostă solidă. Cînd coroana dinastiei hafezite din Irak s-a prăbușit în praș, iar dosarele pactului de la Bagdad au ars în vîlțuțiile palatelor regale, primii soli de prietenie ai poporului răscolit, spre Cairo au plecat. Am văzut Cairo primindu-i cu căldură, cu sentimente frățești, felicitîndu-i pentru victoria care era a tuturor arabilor. Am văzut de asemeni Bagdadul după rușinea de la 14 iulie, pavozat — pe străzile unde domnea armata și poporul răscolit — cu portretele conducătorilor de la Cairo alături de cele ale conducătorilor guvernului irakian.

Cairo a fost prima capitală arabă care i-a înfruntat pe imperialiști, ea este în acest sens un pionier al luptei arabilor, pentru independență.

Am cucerit pe străzile invadate în boarea umedă a Nilului în seara zilei de 23 iulie — ziua „Sărbătorii revoluției”. În seara precedentă o jumătate de milion de arabi manifestaseră în piețele Cairo-ului cu exuberanță, cu vehemență specific orientală, pentru cauza independenței naționale, împotriva colonialiștilor ale căror convoaie de război se îndreptau atunci amenințătoare spre Beirut și spre Aman.

Și, în sfîrșit, se ridică obloanele pe arterele comerciale ale orașului. Năvălesc pe străzi vînzătorii de mango, de tînșucuri, de banane, de smochine, de pepeni și de struguri, sacagii cu sucuri răcoritoare. Incepe vacarmul ipsetelor negustorilor, forțata neostîntă a cumpărătorilor, a trecătorilor. A celor cu treabă și a celor — și mai mulți — fără treabă.

Nimic nu poate fi mai aderent, mai tenace, mai perseverent și mai inepuizabil ca vînzătorul ambulant din Cairo.

Ai făcut imprudența să privești în trecut, poate numai cu couda ochiului, spre mica tarabă de pe trotuar? Vînzătorul ambulant te a văzut și din clipa aceea ai devenit iremediabil clientul său. Poți să te prefaci dintr-o dată mai sever ca un patriarh, poți să devii mai diferent ca un surdo-mut, poți să te enervezi, să te răstești, să îți cred că poți să-l lovești cu ciomagul. Vînzătorul ambulant te va însoți neclintit, zîmbitor, cu ochii strălucind de speranță, convîngîndu-te de zeci de ori de inutilitatea unice ale mării sale, te va însoți însoți zeci, o sută de metri, pînă ce exasperat, înspăimîntat că nu vei mai scăpa de el niciodată,

masa de galabii multicolore, turbanul de Damasc, burnusul de Bagdad sau tichia de Beirut. Dar se afla acolo și chipul smeud, cu ochii neobișnuit de mari, al sirianului, și obrazul cu pielea albă al libanezului, și mustăcioara neagră ca smoala a irakianului. Erau acolo pe străzile Cairo-ului solii întregii lumi arabe, veniți, de la sute și sute de kilometri, pentru a da „sărbătorii revoluției” de la Cairo, proporțiile și aureola unei victorii comune împotriva trecutului, împotriva epocii condamnată de istorie a colonialismului.

Cairo, dimineața...

Cînd ceauz dimineții devăluie obrazul cenușii, somnoros al Nilului, cei dintii care încep să se desvăluie noua zi de muncă sînt bătrîni pescari. Oamenii, al căror unal cămin e însăși bășara în care acum încearcă anevic, cu brațele lor slab, să piue pieptul mățăhălos al apei. În hainele lor mohorîte, cu chipul ascuns în bărbile mari încalcite, cu bietele lor unde, sînt iceana dureroasei resemnări a omului care nu îndrăznește să mai ceară aproape nimic de la viață.

Din loc în loc, îngropate în apă — așa cum pot fi uneori văzute pe uscat vechi schelete metalice înfundate pe jumătate în pămînt — încremenesc greoaie, primitive ambrorajii fluviului încărcate cu boltozii de bumbac. Aplecate într-o parte, dijforme, par în fiecare clipă gata să se scufunde, dar ele își

vei cumpăra toluși o caramena sau o pieptan de ciștia piastri. Cîm s-ar putea vinde altfel a țija piepteni și atîtea caramela cite se află pe nenunțatele tarabe ale vînzătorilor ambulanzii? Dar unori, la colțul străzii te așteaptă o nouă pasare de pradă. Un binevoitor te smulge deodată energic din minile a trei ambulanți liberindu-te și depunîndu-te pe un trotuar neutru. Ești gata să-i mulțumești cu recunoștință, dar „salvatorul” care te-a și luat ațecuat de braț, începe să te conducă cu zel spre locul unde, în sfîrșit, „te poți aproviziona fără nici un risc, la preparile cele mai rezinate”. Acolo se află propriul sau magazin, pînă la care porcurgi unori încă cîteva kilometri.

Am făcut odată imprudența să primesc sugestia unui asemenea „binevoitor” cîrma a trebuit să-i trec apoi în revistă toate cele cinci magazine aflate în proprietatea sa.

Pe străzile comerciale totul e amestecat în chipul cel mai conștient. Alături de cafelele în aer liber, unde oamenii stau pe scaune la fel ca la cinematograful, alături de elegante magazine de pantofi albi, înălținești zgornțoase și mardare potocării sau ganguri, unde sînt instalate primitive ateliere de vulcanizare.

Și peste tot, pe așize, panouri, firme, tronoză silueta soarelui a unei sticle. Profilul obsidian al unei sticle. Emblema lichidului cafelei dulce-amar pe care poți să-l cumperi la frizerie, în magazin de confecții sau chiar la potocărie: „Coca-cola”.

Pe străzile orașului, în afară de miile de oameni cu meserii și o-

designor vorba de eticheta rigidă a unei mari case care se respectă, dar totodată aceasta corespunde perfect temperaturii din austeră sală de mese. Sint prea multe ventilaatoare, este prea multă gheață.

In piețe, mulți își iau la această oră dejunul frugal — o lipie umplută cu legume fierte — sub soarele torid.

La „Shepard's Hotel”, holul e umple de turiști, care se întorc din vilgiatură. Cei mai mulți sînt americani. O inundație de pasionați amatori arheologi, numismați, egiptologi. Americanii sînt cunoscuți de altfel ca... înfoacăți „arabologi”. Studiază numismatică prin sălile egiptene — unde am înălțat cîteva demonstrînd cu zel „primădia comunistă” și „onestitatea yankee” — cercetează urmele trecutului, prin zonele unde forțele armate ale R.A.U. fac exerciții militare (autoritățile egiptene tocmai descoperiseră cîteva asemenea vilgiaturii în zona Tahrir).

Și doar un îndrăgostit de anti-chitată își poate satisface cele mai rafinate exigențe pe loc, în apropierea Cairo-ului pe valea celebră a regilor, printre piramidele multilinare, sau chiar în Cairo, în săliile uriașului muzeu național. Vizitînd acest muzeu de o urșă valoare istorică și artistică, străbătînd săliile lungi strălucite de trupușe de piatră ale faraonilor, ale preoților și înalților dregătorii, ale delicatilor prințese și preteșe, ale cîntec, gularile încaldate cu sarcofage de aur, de argint, de alabastru, începînd — ele înșile citi un muzeu — în care se află expuse strălucitoare bogăție găsită în mormîntul lui Tutankamon — pierzi pentru un moment ordinea cronologică a secolelor. Privescți vestigiile străvechului „Mara” și vestigiile lui Ait de clar, de înțelgibili, de apropiat prin frumusețea sa desăvîrșită, sufletului setos de frumos al omului oricîrei epoci, încît totul pare că aparține prezentului, iar prezentul trecutului îndepărtat. Namai afară, în vîlțul străzii Cairo-ului modern, trecutului și prezentul se separă din nou, refăcîndu-se în două istorie, pe care noi oamenii, în diferite împrejurări, o urcăm și o coborîm cu fantezia noastră într-o singură clipă.

...seara

Peste că în nici un moment al zilei, panorama Cairo-ului nu este atît de izbitor orientală ca în afora. Cerul, imensă piatră de safir, se termină la orizont în culori de aur și de sîmbur. În această lumină feerică se profilează siluetele fine, elegante ale palmierilor, Banderola portocalie — violet, reflectînd în apele Nilului lolații cu primele lumini care se aprind pe cele două fărîmuri, pe marile poduri.

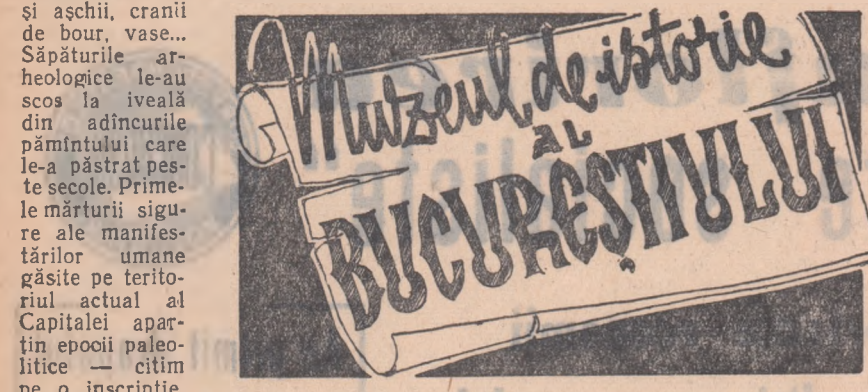
În capitala Republicii Arabe Unite începe viața de seară. Încep să se aprindă florile de neon pe frontispiciul marilor magazine și al marilor localuri de noapte. La „Fontana” încep să apară colecțiile „robocac”. Luminile strălucite colorate ies din oraș urcînd de la calcar din care odinioară sculau Egiptului au cîmpit blocurile pentru piramide, și se oprise la „Mokatom”. Singuraticul local de noapte este în același timp și un excelent punct de observație pentru cel care vrea să admire tabloul multicolor al capitalei, în tonurile sale nocturne.

Coborînd într-o asemenea noaptea de la Mokatom, din saloanele descoperite, invadîte în lumina clar obscură a lampionilor de Se-rai, am trecut prin străzile de la periferia orașului Jos, pe petice de jurbă împrumutate cu pitușgile de lemn, dormeau, prăbușite de oboseală, extenuați după noaptea silnică pentru existență, oameni nevoiași. Dormeau în strălucirea sub cerul liber, din fericele acți de cul și primitor. Sub cel mai înalt asterisc al omului. Triste vestigii ale unei epoci negre, ale unui trecut dureros, ale unor amălugi sociale.

Actualul regim a luat o serie de măsuri de ameliorare în zilele petrecute la Cairo. Am fost martor al inaugurării unui grup de locuințe, moderne, construite de stat. În învechit cartier ruinat, aceste frumoase construcții păreau o pată de lumină nesellă, optimistă, o speranță, un indiciu al unei vieți mai bune care poate fi hărăzită oamenilor, care nu e o himeră, ci un lucru posibil de realizat.

Acesta era unul din rezultatele schimbărilor petrecute cu peste 6 ani în urmă, la 23 iulie, în Egipt.

DUMITRU POPESCU

Muncitoare de la S.T.B., împreună cu familiile lor, demonstrînd în 1914 pe străzile Bucureștiului

Blocuri de locuit construite de stat în Cairo

Ușa se deschise încet, iar în cadrul ei apăru o doamnă din „finalta societate” americană. Drept răspuns la salut, negustorul din spatele teștelei i se adresa cu o voce micășoară: — Cîți copii doriți? — Deocamdată numai unul. — Cum să fie, mai vrei sau me-lanciole? — Mai întîi să-l văd... — Nu vă separați, știți, să nu ne deranjăm degeaba... Sintem casă de încredere. Prețul, după cum este și copilul, variază între 2000 și 3000 de dolari.

puerilor unei societăți, deci faptul că la mica publicitate a unui ziar din New York s-a putut citi de curînd laconic următorul: „Căutăm cumpărător pentru un copil de patru ani”. Anunțul n-a trebuit să apară și a doua zi slătuire de reclamele de gumă de mestecat, lame de ras și bijuterii, deoarece cu 350 de dolari copilul a fost vîndut chiar în ziua respectivă. Ce poate împinge o mamă, o familie pînă la această monstruoasă? Mizeria. Este știut faptul că milioane de familii americane se chab în ghiarele mizeriei, că gomașul îngrozitor, impozitele și prețurile în permanență creștere, împing unele din aceste familii pînă la acest act îngrozitor — vînzarea propriului copil. Ca hienle, traficanții adulmecă prada și, pentru cîteva sute de dolari „achiziționează” sîrmanii copii.

Cîtă durere pe mama care-și ascunde fața de obiectivul fotografic care a prins această imagine revoltătoare. Ea a așizat la poartă, alături de copii, anulul cu următoarea inscripție: „Patru copii de vînzare”.

asteapă săptămîni întregi rîndul pentru a se urni apoi pe drumurile fără sfinț al Nilului.

La „Shepard's Hotel” nu poți lua dejunul decît în jachetă. Este

Lucrările celui de al XXI-lea Congres extraordinar al P. C. U. S.

Ședința din după amiaza zilei de 31 ianuarie

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite: Ședința din după amiaza de 31 ianuarie a Congresului, care s-a ținut sub președinția tovarășului N. A. MUHIT-DINOV, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., a secretar al C.C. al P.C.U.S., a secretar prin cuvântarea tovarășului P. N. I OSPELOV, membru supleant al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., secretar al C.C. al P.C.U.S.

P. N. Pospelov a subliniat marea însemnată a raportului tovarășului N. S. Hrușciov, care înfățișează marea victorie a poporului sovietic. Raportul pune și fundamentează profund probleme de cea mai mare importanță ale teoriei marxist-leniniste, legate de noua etapă a construcției comuniste. Raportul dezvoltă perspectivele însușite și căile concrete de dezvoltare a societății sovietice de la socialism la comunism.

Cei trei ani care au trecut de la Congresul al XX-lea al P.C.U.S., a spus P. N. Pospelov, au fost ani plini de muncă creatoare a poporului sovietic, de luptă încununată de succes a lumii socialiste, care crește și se întărește, împotriva forțelor reacționare pe cale de dispariție. Acești trei ani vor intra în istorie ca una din paginile cele mai glorioase. Întregul popor sovietic, întregul nostru partid au muncit în acești ani cu abnegație ca o singură familie strins unită pentru traducerea în viață a hotărârilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. și numai grupul antipatriotic Malenkov, Kaganovici, Molotov, Bulganin și Șepilov a încercat să revizuiască linia generală leninistă a partidului, s-a străduit să semene neîncredere în importanțele măsuri politice și economice înfăptuite de partid, a vrut să împiedice îndeplinirea hotărârilor Congresului al XX-lea, mersul nostru înainte. Dar această grupare jalnică a fost condamnă de la început.

În continuare P. N. Pospelov a vorbit despre prestigiul crescând al Uniunii Sovietice. Decenii de rindul propagandă burgheză a prezentat Uniunea Sovietică ca o țară care ar fi rămas cu mult în urmă față de S.U.A. și Anglia, iar poporul sovietic ca o rasă de țărani inculti. La zeci de milioane de oameni li s-a împus capul cu ideea superiorității științifice, tehnice și industriale americane, a superiorității modului de viață american. Și subit s-a produs ceva neașteptat: lansarea sateliților artificiali a determinat milioane de oameni să înceapă cu hotărâre o reconsiderare a valorilor. Cu cât propaganda burgheză trece mai mult sub tăcere realizările noastre cu atât mai mare devine impresia produsă de sateliți, de racheta noastră. Un simbol al epocii socializmului victorios a devenit faptul că cuvintele pur rușești „spuțnik”, „mir” și „drujba” au intrat în toate limbile lumii ca cuvinte internaționale, pline de conținut, pe înțelesul tuturor fără traducere.

Planul nostru septenal, a declarat P. N. Pospelov, constituie o chemare directă adresată țării noastre să treacă de la dezvoltarea economică pasnică, pentru ridicarea nivelului de trai al poporului. Numai la întrecere pasnică. Nici o țară care și-ar propune să atace pe cineva, care nu are subțire dezvoltare și care nu are subțire planifică construirea a 15 milioane de apartamente, reducerea săptămânii de lucru la 30—25 de ore, desființarea totală a impozitelor percepute de la populație. Nu poate să deosească război țara care își propune ca în anii următori să întrecă cea mai bogată țară în ceea ce privește producția de unt, carne, încălziminte, îmbrăcăminte și de alte bunuri necesare consumului.

În împlinirea planului septenal va schimba și mai mult raportul de forțe pe plan mondial, intrucât mai mult de jumătate din producția industrială mondială va reveni sistemului socialist.

Liderii țărilor capitaliste, a subliniat P. N. Pospelov, se sperie cel mai mult de ritmul înalt de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S., care nu cunoaște crize și depresii. Pe ei li neliniștește nivelul înalt al științei și tehnicii sovietice, elanul în muncă și patriotismul socialist al poporului sovietic. Planul nostru septenal să mărturie a unui nou mare avânt, a accelerării uriașe a dezvoltării istorice a țării noastre.

P. N. Pospelov a analizat în continuare unele teze teoretice din raportul tovarășului N. S. Hrușciov, care sînt de o însemnată programatică.

Vorbitorul a criticat aspru pe revizionistii iugoslavi. Acești renegați ai marxismului, a spus el, intenționează să dezbine miscarea muncitorească internațională, să ciștige prin această un capital politic și să intre în grăbiile proletariilor lor pe peste ocean. Dar ei au obținut contrariul. În lupta împotriva revizionismului contemporan partidele marxiste frățești și-au sporit vigilența, și-au întărit unitatea de luptă și au dat o ripostă unanimă conducătorilor iugoslavi.

În încheierea cuvîntării sale, P. N. Pospelov a declarat: Raportul prezentat de N. S. Hrușciov la cel de al XXI-lea Congres al P.C.U.S. este un program măreț al construcției desăvârșite a societății comuniste în țara noastră, un program care entuzias-

mează prin claritatea, grandoarea și realismul sarcinilor propuse. Cînd aprofundez esența minunată simonii a giganticele cifre ale planului septenal, dincolo de care se află munca zecilor de milioane de constructori activi ai comunismului, devine limpede că în dezvoltarea acestui plan va deschide era comunismului pe planeta noastră, va servi drept puternică forță motrice pentru avîntul tuturor țărilor socialiste.

N. I. ANIȘENKOV, oelar la uzina „Krasnoe Sormovo”, a transmis Congresului un fierbinte salut din partea colectivului acestei întreprinderi și al oamenilor muncii din regiunea Gorki.

N. I. Anișenkov a dat citire unei telegrame de salut adresate Congresului în care se spune că colectivul uzinei „Krasnoe Sormovo”, una din cele mai vechi uzine, a probat în unanimitate programul grandios al construcției desăvârșite a societății comuniste în U.R.S.S. Muncitorii uzinei „Krasnoe Sormovo” își au angajamentul să dea în 1959 peste plan 2000 tone de oțel, 2000 tone de laminată, un petrolier și să reducă procentul de cost al producției cu 10 la sută în comparație cu anul trecut.

Cu doi ani în urmă, a spus în continuare N. I. Anișenkov, la uzină se obține de pe fiecare metru pătrat vatră de cuplor cel mult 5 tone de oțel. Anul trecut, noi am dat cite 8,4 tone metal de fiecare metru pătrat vatră de cuplor. În uzină a fost îmbunătățită funcționarea agregatelor, a fost introdusă prima instalație industrială din U.R.S.S. pentru turnarea continuă a oțelului. În numai doi ani cu ajutorul ei s-au realizat economii de circa 4.000.000 ruble. După cum am înțeles eu din raportul tovarășului Hrușciov, a spus N. I. Anișenkov, septenul care a început pentru economia unei mari lupte pentru economii. În această privință se pot găsi rezerve uriașe, pretutindeni, inclusiv în întreprinderile noastre. Să luăm de pildă situația aparatului administrativ. În administrația uzinei și în serviciul controlului tehnic sînt mulți ingineri și tehnicieni care ar putea lucra mult mai bine în secții. De asemenea sînt mulți controlori și normații de prisos. E timpul să se facă ordine în această privință.

Partidul nostru, a declarat N. I. Anișenkov, trasează sarcini mărețe. El poate conta pe sprijinul clasei muncitoare, al întregului popor sovietic. Vom munci fără preget pentru a îndeplini înainte de termen sarcinile planului septenal.

S-a dat apoi cuvîntul tovarășului A. I. MIKOIAN. El a spus că, judecînd după formularea ordinelor și a problemei discutate la Congres ar putea părea seacă, dar raportul tovarășului Hrușciov a răsunat ca o simfonie majestuoasă a construcției comuniste; raportul depășește cu mult limitele planului septenal. În raport sînt formulate un șir de teze de cea mai mare importanță, care îmbogățesc teoria marxist-leninistă a trecerii de la socialism la comunism. Congresul al XXI-lea reprezintă o dezvoltare organică a ideilor Congresului al XX-lea, ale căruia teze teoretice principale au fost confirmate pe deplin în toate privințele de viață, au rezistat încercării timpului atît sub raportul construcției de partid și al dezvoltării interne a țării, cît și în domeniul internațional. La actualul Congres continuăm linia alopătată de Congresul al XX-lea.

A. I. Mikoiian s-a ocupat în continuare de principalele direcții ale planului septenal. El a subliniat marile schimbări calitative care au intervenit în societatea sovietică și a atras atenția în special asupra creșterii gigantice a nivelului cultural al clasei muncitoare și țărănimii. Vor fi de o însemnată uriașă măsurile concrete care au ca scop ștergerea treptată a granițelor dintre lumea intelectuală și cea fizică, dintre oraș și sat. Democrația sovietică continuă să se dezvolte. Fiecare pas pe drumul nostru spre comunism înseamnă o reducere a mijloacelor de constrîngere. La noi nu există astăzi represiuni pentru motive politice.

Întreaga dezvoltare a noii orînduirii sociale a dovedit acum că principala în dictatura proletariului sînt funcțiile ei organizatorice, organizarea forțelor întregului popor pentru construirea socialismului și comunismului, violența fiind necesară doar în anumite faze ale dezvoltării.

Planul septenal se caracterizează într-o măsură considerabilă mai mare decît planurile economice precedente prin aceea că bazîndu-se pe uriașele succese ale industriei grele, pe dezvoltarea ei continuă, el prevede o sporire a producției de produse marfurilor de consum popular și o ridicare mai rapidă a bunăstării oamenilor muncii. În această privință, se vor realiza cu o amplitudine și mai mare înfruntarea și colaborarea economică între țările socialiste.

A. I. Mikoiian a arătat că în perioada de după Congresul al XX-lea al partidului, raportul de forțe s-a schimbat în favoarea lagărului păcii și socialismului, a crescut puterea țărilor socialiste în ansamblu. Teza Congresului al XX-lea că în prezent războaiele nu sînt o inevitabilitate fatală, nu numai că și-a dovedit viabilitatea, dar a și fost adoptată de toate forțele care se ridică împotriva unui nou război.

A. I. Mikoiian și-a consacrat o parte însemnată a cuvîntării rezultatelor recente sale vizite în S.U.A. El a relatat în special faptul că acolo el a fost întrebare de ce anume în ultimul timp partidul nostru se ridică din nou împotriva grupului antipatriotic și dacă aceasta nu este o consecință a faptului că opoziția s-a intensificat. Nu, a declarat A. I. Mikoiian, la noi unitatea este deplină. De la demasarea sa acest grup nu s-a marit cu nici un om. La acest Congres noi vorbim despre grupul antipatriotic cu singurul scop de a demonstra încă o dată, pe bază de fapte, întreg caracterul nejust și daunător al poziției sale și de a sublinia cită dreptate a avut Comitetul Central leninist ducînd lupta împotriva acestui grup. Niciodată încă nu a existat o asemenea consolidare internă a tuturor forțelor societății sovietice, niciodată încă nu a existat o asemenea unitate și legătură între partid și masă, ca acum. Cel de al XXI-lea Congres demonstrează unitatea fără precedent dintre partid și popoarele Uniunii Sovietice, unitatea întregii mișcări comuniste internaționale.

Vorbînd despre întîlnirile și discuțiile avute în S.U.A. A. I. Mikoiian a subliniat primirea prietenească ce i s-a făcut de către oamenii simpli și cercurile de afaceri din S.U.A. S-a simțit că ei erau însetați să afle cum trăiesc și ce urmează oamenilor sovietici. Americanii vor să ne înțeleagă just. S-a simțit dorința de pace a poporului american. El s-a săturat de „războiul rece” și vrea ca pe Pământ să domnească pacea. Americanii înțeleg cit de groznic este un război mondial în condițiile actuale, cînd există arme de distrugere ca cele atomice și arma rachetă. În cercurile de afaceri se înțelege că dacă înainte vreme printr-un război se putea face un business, într-un război actual pot pieri atît businessul american, cît și businessul nostru înșiși.

În discuțiile noastre, a spus în continuare A. I. Mikoiian, nu am auzit din partea americanilor declarații de genul celor anterioare care privesc la o politică de „refrenare”, „înălturare” și „eliberare”. Dimpotrivă, atît președintele, cît și secretarul de stat au spus că nu consideră ca un obiectiv, un drept și o misiune de-a lor să arunce anătema asupra comunismului, că S.U.A. nu dorește să se amestece în treburile interne ale țărilor lagărului socialist. Oamenii de stat din S.U.A. s-au declarat gata să poarte tratative în problemele litigioase cele mai importante. Din aceste declarații s-ar fi putut trage concluzia că ei ar fi dispuși să recunoască principiul coexistenței pașnice a țărilor cu orînduirii social-politice deosebite. Dar dacă lucrurile stau astfel, deplăzările ar fi trebuit urmate de fapte care să le confirme. Or, ultimele declarații ale conducătorilor S.U.A., în special ale secretarului de stat Dulles, a recențat conferința de Presă, a subliniat A. I. Mikoiian, nu dă nici un semn de schimbare pe care le-au făcut cu prilejul întîlnirilor lor care au avut loc în S.U.A.

În partea finală a cuvîntării sale, A. I. Mikoiian s-a referit la problemele comerțului exterior sovietic, îndeosebi la comerțul cu Statele Unite ale Americii. Sîntem gata, a declarat el, să ne aşezăm la aceeași masă cu americanii și să ne înțelegem cu ei cu privire la livrări reciproce pe 3,5 și chiar 7 ani, dacă guvernul S.U.A. o va dori. Planul septenal pe care îl dezbaterem, a declarat A. I. Mikoiian, prevede dublarea comerțului cu țările capitaliste.

În încheierea cuvîntării sale, A. I. Mikoiian a declarat că atunci cînd te afli dincolo de frontierele patriei, îți dai în mod deosebit de bine seama de măreția și puterea Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. Poporul nostru poate fi mîndru de politica dinamică, principială, consecventă și elastică a guvernului sovietic și Partidului Comunist, care manifestă o inițiativă după alta în scopul lichidării „războiului rece”, în interesele asigurării păcii și prieteniei între popoare.

Cu privire la alegerile pentru Sovietele Supreme ale Republicilor Unionale

Serisoarea unui grup de membri ai C. C. al P. C. U. S.

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite: La 31 ianuarie, un grup de membri ai C.C. al P.C.U.S. a adresat o scrisoare deschisă comisiilor electorale de circumscripții pentru alegerile în Sovietele Supreme ale Republicilor Unionale. Scrisoarea exprimă feconștință sinceră tuturor alegătorilor care au desemnat pe senatorii ei drept candidați pentru Sovietele Supreme.

Intrucît, conform legii, fiecare dintre noi nu poate candida decît într-o singură circumscripție electorală, se spune în scrisoare, atît în calitate de comunist, cît și de membri ai C.C. al P.C.U.S., ne-am adresat pentru instrucțiuni Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, C. C. al P.C.U.S. a găsit necesar să ne prezentăm în alegerile pentru Sovietul Suprem al acelei republici unionale pe al cărei teritoriu muncim și domiciliem.

Întrînd în perioada construcției desăvârșite a comunismului, poporul nostru este plin de forțe, entuziasm și energie, el are un țel măreț și cunoaște căile pentru atingerea acestui țel, el pășește înainte în familia unită a țărilor socialiste. El este condus de partidul leninist al comunistilor, și aceasta este chezașia de nădejde a noilor sale victorii.

Poetul A. T. TVARDOVSKI și-a consacrat cuvîntarea rolului și importanței literaturii în viața societății noastre. În raportul lui N. S. Hrușciov și în cuvîntările delegaților, a spus el, s-a acordat literaturii un loc de seamă și o atenție foarte magulitoare pentru noi, scriitorii. Aceasta este și firea. Literatura este menită să alime și să întărească în conștiința oamenilor, prin mijloace de exprimare artistică, tot ceea ce este nou, ceea ce face parte din actualitatea noastră din ajunul comunismului, exercitînd astfel o influență puternică asupra psihologiei oamenilor, asupra spiritului lor, asupra felului de gîndire și caracterului lor.

Și tocmai în acest sens crește rolul literaturii, în lumina prezidiului înaintărilor noastre victorioase spre comunism.

Este o fericire pentru literatura sovietică, a spus în continuare A. T. Tvardovski, că principala forță ideologică și organizatorică a societății noastre — Partidul Comunist — îi învață și îi cheamă pe scriitorii să ogîndească în operele lor viața, tot adevărul și întreg firescul fenomenelor născute din amploarea nemăintîlnită a activității creatoare a oamenilor socializmului. Partidul ne orientează pe noi, scriitorii, spre viață, ne învață să vedem noile căi trăsături minunate în cele mai holăritore domenii de activitate: acolo unde se extrage minereul, unde se făurește oțelul, unde se cultivă grăunții și unde pasc cerșile, unde se înalță clădirile uzinelor și locuințelor, unde se produce tot ceea ce este necesar nu numai pentru viața societății, dar și tot ceea ce o face mai frumoasă și mai plină de bucurie.

Uriașă însemnată a binecunoscutei cuvîntării a avut loc în sala de festivități a Sfatului popular regional Suceava festivitatea înmînării medaliei: „A 25-a aniversare a eroicelor lupte ale cefe-

riștilor și petroliştilor” unui număr de 21 de tovarăși.

La festivitate au participat tovarășii Anton Moiseuc, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Emil Bobu, președintele sflatului popular regional, Evghenie Nicolae, secretar al comitetului regional de partid, precum și numeroși muncitori.

Tovarășul Anton Moiseuc a înmînat medalie celor distinși felicitîndu-i călduros în numele Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Printre cei decorați se află pensionarul Ioan Cșardas, Ioan Tripa, Iacșuț, Mrazș Magdalena, președinta Comitetului de femei al raionului Oradea, Iosif Boța, Erdei Vicențiu, Gavril Cșardas, pensionari, și alții.

NOI SUCCESE în transformarea socialistă A AGRICULTURII

Pecica, un nou raion din regiunea Timișoara cu agricultura colectivizată

Țăranii muncitori din cîmpia bănașeană vestesc un nou succes pe drumul vieții noi a satului nostru — terminarea colectivizării agriculturii raionului Pecica, al cincilea raion din regiune cu agricultura colectivizată.

În raionul Trușești cooperativizarea agriculturii a fost terminată

În raionul Trușești, unul din cele mai importante raioane agricole ale regiunii Suceava, s-a terminat cooperativizarea agriculturii. Intrarea tuturor țăranilor muncitori în gospodăriile colective și întovărășirile agricole se datorește convingerilor lor că muncind pămîntul în comun, cu mijloace mecanizate și aplicînd regulile agrotehnice înaintate, producțiile obținute vor fi mai mari; că veniturile lor vor crește și astfel viața le va deveni mai îmbelșugată.

Festivitatea înmînării medaliei „A 25-a aniversare a eroicelor lupte ale cefe-

riștilor și petroliştilor” unui număr de 21 de tovarăși.

La festivitate au participat tovarășii Anton Moiseuc, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Emil Bobu, președintele sflatului popular regional, Evghenie Nicolae, secretar al comitetului regional de partid, precum și numeroși muncitori.

Recepție oferită de ambasadorul R. P. Chineze la București

Sîmbătă seara, Ke Bo-nian, ambasadorul R. P. Chineze la București, a oferit o recepție în cinstea delegației Ministerului Învățămîntului al R.P. Chineze care ne vizitează țara.

Au participat Atanase Joja, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Învățămîntului și Culturii, Ștefan Bălan, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, C. Prisnea, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Al. Buiuc, vicepreședinte al I.R.R.C.S., acad. Șt. S. Nicolae, membru în Prezidiul A-

cademiei R.P. Romine, profesori universitari și alte cadre didactice de la institutele de învățămînt superior din Capitală.

Au asistat membrii delegației Ministerului Învățămîntului al R.P. Chineze, în frunte cu Liu Tzi-tzai, ministrul adjunct al ministrului Învățămîntului al R.P. Chineze, precum și alți membri ai Ambasadei.

Au fost prezentate scurte filme artistice și documentare. Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească. (Agerpres)

CONCURS pentru lucrările de artă plastică în cinstea celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena și a celei de-a XV-a aniversări a eliberării patriei noastre

Comitetul Central al U.T.M., Ministerul Învățămîntului și Culturii și Uniunea Artiștilor Plastici organizează un concurs pentru crearea de opere de artă plastică (pictură, sculptură, grafică, artă populară aplicată) în scopul popularizării celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților și asigurării de lucrări valoroase care țara noastră să participe la concursul internațional ce va avea loc în cadrul festivalului.

Tematica lucrărilor trebuie să fie inspirată din viața nouă a tineretului din R.P. Romîni, din munca rodnică a tineretului din fabrici, uzine, școli, care sub conducerea partidului participă activ la construirea socialismului, să ogîndească aspecte ale participării entuziaste a tineretului pe șantierele construcției socialiste, aspecte ale muncii tineretului în brigăzile utemiste de muncă patriotică la orașe și sate, aspecte ale participării tineretului la însușirea științei și tehnicii înaintate, aspecte ale prieteniei tineretului din lumea întreagă, ale luptei acestuia pentru pace și un viitor fericit.

Pot participa concurenți care la 31 decembrie 1959 nu vor depăși vîrsta de 35 ani.

Concursul se încheie la data de 5 mai 1959.

Prezentarea lucrărilor se va face la Muzeul de Artă al R.P. Romine.

Vor fi acordate următoarele premii:

PICTURĂ

Un premiu I a 8.000 lei.
Un premiu II a 5.000 lei.

SCULPTURĂ

Un premiu I a 8.000 lei.
Un premiu II a 5.000 lei.
Un premiu III a 3.000 lei.
Patru mențiuni a 1.500 lei fiecare.

GRAFICĂ (aquarelă, desen, gravură)

Un premiu I a 4.000 lei.
Un premiu II a 2.500 lei fiecare.

Doză premii III a 1.500 lei fiecare.
Patru mențiuni a 1.000 lei fiecare.

Cinci mențiuni a 700 lei fiecare. Participarea poate fi individuală sau colectivă. Jurii care va examina lucrările prezentate va fi alcătuit din artiști plastici de frunte, reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului și Culturii și ai C.C. al U.T.M.

Juriul are dreptul de a face — la nevoie — o nouă redistribuire a premiilor, fără să depășească fondul total al lor.

La concurs nu vor fi luate în considerare lucrări vechi, expuse sau prezentate la alte concursuri.

Libertate lui Manolis Glezos!

MOSCOVA 31 (Agerpres). TASS transmite: Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, a adresat o scrisoare conducătorii Partidului social-democrat din Norvegia, în care răspunde la apelul care i-a fost adresat de acesta. Conducerea partidului a cerut guvernului U.R.S.S., S.U.A., Marii Britanii și Franței să ajute în jine chemarea să adreseze guvernului Greciei de a elibera pe Manolis Glezos și pe ceilalți patrioți greci care se află în închisori.

Guvernul sovietic, se spune în scrisoarea de răspuns a lui N. S. Hrușciov, împărtășește întru totul îngrijorarea dv. în legătură cu a restorile masive din rîndurile democrațiilor grece, pe care îi amănîm o reprimare crîncenă cu nimic justificată.

Sîntem de părere, se spune în răspunsul lui N. S. Hrușciov, că nr avea un mare rol în atingerea înaltului țel unuia de a elibera pe Manolis Glezos și pe ceilalți patrioți greci arestați, ca Partidul social-democrat din Norvegia, în afară de apelul adresat guvernelor să adreseze un apel partidelor social-democrate din alte țări cu propunerea de a acționa atîpu scrisoarea de răspuns a lui N. S. Hrușciov, împărtășește întru totul îngrijorarea dv. în legătură cu a

restorile masive din rîndurile democrațiilor grece, pe care îi amănîm o reprimare crîncenă cu nimic justificată.

Sîntem de părere, se spune în răspunsul lui N. S. Hrușciov, că nr avea un mare rol în atingerea înaltului țel unuia de a elibera pe Manolis Glezos și pe ceilalți patrioți greci arestați, ca Partidul social-democrat din Norvegia, în afară de apelul adresat guvernelor să adreseze un apel partidelor social-democrate din alte țări cu propunerea de a acționa atîpu scrisoarea de răspuns a lui N. S. Hrușciov, împărtășește întru totul îngrijorarea dv. în legătură cu a

restorile masive din rîndurile democrațiilor grece, pe care îi amănîm o reprimare crîncenă cu nimic justificată.

Sîntem de părere, se spune în răspunsul lui N. S. Hrușciov, că nr avea un mare rol în atingerea înaltului țel unuia de a elibera pe Manolis Glezos și pe ceilalți patrioți greci arestați, ca Partidul social-democrat din Norvegia, în afară de apelul adresat guvernelor să adreseze un apel partidelor social-democrate din alte țări cu propunerea de a acționa atîpu scrisoarea de răspuns a lui N. S. Hrușciov, împărtășește întru totul îngrijorarea dv. în legătură cu a